

francia könyvtárosi életben nagy port felvert kritikuskak,¹ ki az École des Chartes-ot túlzott és egyoldalúan tudományos szelleme és tanítási módszerei miatt eleve alkalmatlannak találja a mai könyvtáros képzés szellemi irányítására és azt a Sorbonne és az egyetemi könyvtár részére követeli. Nem mintha e nagymúltú, de korántsem multba merevedett intézet a mi védelmünkre szorulna, de le kell szögez-nünk, hogy a bibliográfiai tanszék európai hírű tanárának előadásai a tárgyilagos könyvtári szakférfiak szemében is kritikán felül állanak és a modern praktikus követelményeknek is a legnagyobb mértékben megfelelnek. Legfeljebb a már BISZTRAY idézett cikkében is felpanaszolt heti 1 órát keveseljük; a kis óraszámba zsúfolt anyag eddig is túlságosan tömötté tette az előadásokat. Ami az egész tanfolyam szellemét illeti, megítélésünk szerint valóban van bizonyos enyhe fölény a sokkal szélesebb és sokoldalúbb tudományos alapképzéssel bíró chartistek részéről a csak könyvtárosoknak készülő jelöltekkel szemben, bár ez a speciálisan könyvtártani gyakorlati előadások során elenyészik. Ez utóbbi előadásoknak talán egyetlen szépség-hibája a különböző és egymástól független előadókkal magyarázható ismételtetések. Ellenben tapasztalataink alapján rá kell mutatnunk egy sokkal nagyobb és érezhetőbb hiányra: az alapos elméleti oktatásban részesült jelöltek gyakorlatilag csak a gyakornoki szolgálatuk helyéül választott egy-két könyvtárat ismerik, ha azt alaposan is. Az eddig évente szokásos 2 közös könyvtárlátogatáson és az Illustration bobigny-i nagy telepére való tanulságos kiránduláson kívül a tanfolyamot rendszeresen látogató hallgatók számára intézményesen kellene a vezetőségnek biztosítania minél több párizsi könyvtár meglátogatásának és tanulmányozásának lehetőségét, hogy ezzel a még nem tökéletesen kifejlődött tanfolyam a francia könyvtárosképzés teljeseen mintaszerű és időt álló szervének bizonyuljon.

HODINKA LÁSZLÓ.

A Magyar Könyvtárosok és Levéltárosok Egyesülete első rendes közgyűlése kapcsán 1936. október 2-től 4-ig tartotta Budapesten első országos kongresszusát. A kongresszus üléseit október 2-án a rendes évi közgyűlés vezette be s október 4-én délelőtt a könyvtári és levéltári szakosztályok közös záróülése zárta le. A könyvtári szakosztály két alkalommal ülésezett DR. NYIREŐ ISTVÁN alelnök elnöklése alatt. A két kongresszusi ülésen összesen 12 előadás hangzott el. NYIREŐ ISTVÁN a kongresszus feladatait ismertette. M. BUDAY JÚLIA

¹ Bulletin du bibliophile, 1930—31; 6—13., 52—56., 197—204., 532—536. II.

a központi katalógusokról, GORIUPP ALISZ a katalógusok sokszorítás-problémáiról, WITZMANN GYULA a könyvtár és a tizedesosztályozás viszonyáról, DOMANOVSKY ÁKOS a tárgyi címkatalógusról, GLASER LAJOS a térképkatalogizálásról tartott a katalóguskérdések megvitatása során előadást. A második ülésen, melynek tárgya a könyvtárnak, a közönséghez és a tudományos élethez való viszonya volt, szintén hat előadás hangzott el: VARGA OTTÓÉ, a régi egyházi könyvtáraknak a tudományos kutatás szolgálatában vitt szerepéről, VARGA ZSIGMONDÉ a régi protestáns főiskolai könyvtárak jelentőségéről, KELÉNYI B. OTTÓÉ a könyvtárnak a várostörténeti kutatás szolgálatába állításáról, TRÓCSÁNYI GYÖRGYÉ a parlamenti könyvtárakról, DRESCHLER PÁLÉ a nagyvárosi népkönyvtárakról és BISZTRAY GYULÁÉ a falusi népkönyvtárakról. Az előadásokat követő vita folyamán, melynek vitarendezője ASZTALOS MIKLÓS volt, hozzászóltak az előadásokhoz PUSKÁS ENDRE, ASZTALOS MIKLÓS, MÁTÉ KÁROLY, KEMÉNY GYÖRGY, KÁPLÁNY GÉZA, FITZ JÓZSEF, JOÓ TIBOR, NYIREŐ ÉVA, WINIS NÁNDORNÉ, GARDA SAMU, DÁRDAI-ÁBRIÁNI DEZSŐ, TRÓCSÁNYI GYÖRGY, TRÓCSÁNYI ZOLTÁN.

A kongresszus közös záróülésén, mely előkelő közönség jelenlétében díszes és ünnepélyes külsőségek között folyt le, három előadás hangzott el. PASTEINER IVÁN a magyar könyvtárpolitika útjait és feladatait ismertette, HERZOG JÓZSEF annak a kérdését fejtegette, hogy mi tartozik a levéltárba és mi a könyvtárba, DÁVID ANTAL a könyvtárosok és levéltárosok testületi érdekeit foglalta össze.

A könyvtári szakosztály üléseivel egyidejűleg a levéltári szakosztály szintén ülésezett s három ülésen összesen nyolc előadás hangzott el.

A. M.

Könyvtárosképző-tanfolyam. A Magyar Könyvtárosok Egyesületének 1936. október 2-án tartott közgyűlése egyhangúan elhatározta, hogy a magyar könyvtárügy előbbrevitele érdekében még az új egyesületi év folyamán könyvtárosképző-tanfolyamot fog rendezni s a tanfolyam tartását a jövőben rendszeresíteni fogja. A közgyűlést követő kongresszuson megalakult könyvtári szakosztály ideiglenes intézőbizottsága november 16-i ülésén foglalkozott először a megrendezendő tanfolyam kérdésével. A tanfolyam szervezeti szabályzatát, tan- és vizsgarendjét DR. FITZ JÓZSEF, az egyesület elnöke dolgozta ki s miután azt a december hó 10-én tartott, az intézőbizottságtól delegált szűkebbkörű bizottságnak ülése örömmel tette magáévá, az ugyanazon nap délutánján tartott szakosztályi ülés a tanfolyamnak 1937. február 1-ével kezdődő megtartását egyhangúan határozattá emelte és az elnök által kidolgozott szabályzatokat külön köszönete kifejezése mellett elfogadta. Ezt követően megalakult a tanfolyam